

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài:
Tản Mạn Biên Hoà: Nhớ Về Quê Mẹ của đồng hương **Hồ Thị Hạnh** đóng góp trên diễn đàn hội. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời quý vị thưởng lãm.

Trân trọng.

Dĩ An - Depot Xe Lửa

NHỚ VỀ QUÊ MẸ

Hồ Thị Hạnh

Trong khoảnh khắc im lặng khiến hồn tôi miên man về quá khứ, chợt nhớ lại quê xưa thời thơ ấu. Trong cuộc đời có nhiều thứ để quên, nhưng thuở ấu thơ thì khó mà phai nhạt.

Tôi muốn nói đến Dĩ An, Quê Mẹ và là nơi tôi đã được ra đời rồi khôn lớn. Dĩ An có một thời thuộc tỉnh Gia Định; về sau, chánh phủ Việt Nam thời Đệ Nhị Cộng Hoà đổi lại thuộc tỉnh Biên Hoà.

Dĩ An không có sông lớn nhưng phong cảnh rất hữu tình với những lũy tre xanh, những cánh đồng dưa gan, lúa chín vàng và dân tình cởi mở, thân thương nơi chốn phố phường thị tứ. Thường, dân cư ở đó chuyên nghề nông, công, thương.

Chợ Dĩ An là đường trục chính cho tất cả mọi người, xa, gần đến mua bán gồm những bạn hàng từ Bình Trị, Chiêu Liêu, Tân Ninh, Đông Tác, Bình An, Đông Hoà và Bình Đường.

Các xóm nổi tiếng với sản phẩm địa phương như Xóm Nhang, Xóm Bò và Xóm Đương. Đồng Bưng ở Đông Hoà thường được nhiều học sinh, thư thả dịp nghỉ hè, ghé qua ăn dưa gan. Chợ Dĩ An có những cây me cao lớn, tuy đơn sơ nhưng rất gợi tình.

Cuối chợ là nhà Hội. Ngày xưa sau nhà Hội có trường tiểu học với hàng cây bàng hiên ngang che mát trước cổng. Thời ấy, đó là trường vỡ lòng dành cho lứa tuổi sanh năm 1950-1952. Sau này tất cả học sinh đều nối tiếp nhau từng lớp đến học trường ở Tân Đông Hiệp.

Dĩ An còn có Depot Xe Lửa, nơi ấy bao tháng nắng ngày mưa, Ông Hồ Văn Dương đã một thời gắn bó với trách nhiệm Đốc Công điều khiển Depot.

Đường vào ga phải đi qua cư xá rợp mát với hai hàng cây cao su bên đường. Những Villa của thời Pháp để lại vẫn không đổi thay với nét cổ kính dù trải qua bao thế hệ.

Quê Mẹ sẽ không bao giờ phai nhạt, dù tuổi tác chất chồng, và mãi sống trong lòng cô bé Hồ Thị Hạnh năm nào với bao ưu tư, tưởng nhớ khôn nguôi về nơi đã ban ơn và nuôi lớn hình hài cô gái Việt.

Hồ Thị Hạnh